

Petrolouise
Muris

Aartje Langstaartje
valt van het dak

Sinterklaas
KOOPJES

Aartje Langstaartje valt van het dak.
Geschreven en geïllustreerd
PetraLouise Muris.
Geregistreerd File-reg Hilversum®
Kinderboek

Bladzij	hoofdstuk
3	1 Aartje wil de optocht zien.
6	2 Iedereen wordt uitgenodigd.
11	3 Op verkenning.
14	4 Het dak op.
17	5 Aartje valt.
20	6 Paniek in de kledingwinkel.
23	7 Waar Aartje terecht kwam.

HOOFDSTUK 1 AARTJE WIL DE OPTOCHT ZIEN.

Binnenkort is er een Sinterklaasoptocht in het winkelcentrum.

Het wordt een grote stoet van zwarte en witte pieten, van drumbands en Spaanse edellieden met hun mooie paarden.

Natuurlijk loopt dan ook het paard van Sinterklaas mee in de stoet.

Dan gaat Sinterklaas alle winkels binnen, want hij wil een keus kunnen maken waar hij alle cadeaus zal kopen.

De meeste winkels zijn al versierd, want zij willen allemaal dat Sinterklaas in hun winkel komt.

Aartje Langstaartje, het kleine muisje zit in het kleine tuintje achter de dierenwinkel.

Het is een klein vierkant stukje waar alleen plantenbakken hangen.

Het plaatsje krijgt amper licht van de zon, alleen als die heel hoog in het midden van de lucht staat.

Het is er nu heel gezellig, want Aartjes kleine vriendjes wonen sinds kort in één van die plantenbakken.

Op het kleine plaatsje past maar één stoel, er is geen plaats voor de tweede.

Miauw ligt op de stoel en Euras de grote zwarte rottweilerhond ligt er half onder.

Vandaag hebben de dieren een vergadering.

Er wordt besproken van welke plek en vanwaar zij het best de grote optocht kunnen overzien.

Vroeger kon dat vanaf een groenperkje maar die zijn onlangs weggehaald.

Kwibus mus komt met Aaf raaf het tuintje invliegen en landen op een plantenbak.

Ze kwetteren door elkaar omdat zij de Sinterklaasoptocht zo leuk vinden en er naar uitkijken. Zij worden er vrolijk van. Want... het is niet alleen kijken, je krijgt met een beetje geluk ook koek en snoep.

‘Het zal weer druk worden in het winkelcentrum,’ jammert Miauw: ‘ik hoop dat wij wat kunnen zien.’
‘Nou,’ blaft Euras: ‘ik grom gewoon, dan gaan de mensen vanzelf wel opzij.’

‘Wij kunnen alleen’ maar klagen!’ jammert Tak naaktslak: ‘vanwaar kunnen wij kijken? Er is buiten geen plek meer voor ons.’

‘Ik heb een goed idee,’ lacht Aaf raaf: ‘wij kunnen vanaf het dak de hele optocht overzien.’

‘Dan kan ik niet mee.’ zegt Euras teleurgesteld.

‘Hoezo niet?’ krast Aaf.

‘Jullie kunnen klimmen of vliegen maar ik kan dat niet. Neem nou Aartje, die klimt gemakkelijk tegen een muur,’ blaft Euras.

Hij gaat verder: ‘voor Bokkie en Tak is dat ook geen probleem. Voor Miauw wordt het al iets moeilijker en ik kan het helemaal niet.’

Aaf raaf krast: ‘ach Euras, jij maak je druk om niets. Weet je niet dat er een trap is? Hij gaat van één hoog tot op het dak.

‘Hoe kom ik dan op één hoog? Onze dierenwinkel heeft alleen een beneden, hier is geen trap naar boven hoor!’

‘Tja,’ pruttelt Aaf: ‘ik weet geen andere oplossing dan deze.’

‘Misschien kunnen wij vanuit de kledingwinkel naar het dak,’ piekert Aartje: ‘die heeft twee etages.’

‘Hoe weet jij dat?’ vraagt Euras.

‘Vroeger was daar een brood en kaaswinkel, boven kon je er eten.’

‘Heb jij daar wel eens gegeten?’ vraagt Euras nu heel geïnteresseerd.

‘Nee maar de rioolratten wel, die zijn gek op kaas,’ lacht Aartje.

‘Daarom’ bestaat die winkel niet meer,’ lacht Euras: ‘over de ratten gesproken, moeten die ook de optocht zien?’ Hij kijkt vragend en met een schuine kop naar de kleine muis. ‘En je andere vrienden, die ook?’

Aartje denkt na, het dak is groot genoeg en met zijn allen de optocht bekijken is heel gezellig.

‘Dan moet ik al mijn vrienden gaan uitnodigen.’ concludeert Aartje.

HOOFDSTUK2

IEDEREEN WORDT UITGENODIGD.

‘Dus wie niet kan klauteren moet via de kledingwinkel naar het dak?’ wil Euras nog voor de zekerheid weten.

‘Dat lijkt mij het verstandigste, je hebt daar een trap naar boven.’ krast Aaf raaf.

‘Ik ga hoor,’ zegt Aartje: ‘ik ga mijn vrienden uitnodigen.’

Als het kleine muisje door het winkelcentrum loopt komt hij eerst langs een rioolput.

‘Misschien willen mijn vrienden uit het riool ook naar de optocht kijken,’ denk Aartje en schreeuwt boven het putdeksel: ‘heeft er iemand trek in koek?’

Meteen verschijnt er een rattenkop onder het putdeksel.

‘Koek? Waar dan?’ vraagt Joost rat

‘Binnenkort is hier een Sinterklaasoptocht er wordt dan koek op de grond gestrooid.’

‘Dan is het veel te druk boven op de grond, er lopen dan honderden voeten heen en weer, mij niet gezien!’ Joost rat wil zich omdraaien om weg te lopen.

‘Deze keer gaan wij vanaf het dak boven de kledingwinkel kijken,’ jubelt Aartje: ‘mijn vrienden komen ook.’

‘Wie dan? wordt het dan gezellig? Is er dan lekkers? Waar is die winkel? Dat wil ik wel weten, anders komen wij niet.’ vraagt de rat onder het putdeksel.

‘De kledingzaak was vroeger een brood en kaaswinkel, jullie hebben daar zelf over verteld.’ zegt Aartje.

‘Ik weet ook niet alles, ik weet die zaak helemaal niet te vinden, ik heb graag dat jij mij laat zien waar die is.

Wanneer is die optocht eigenlijk?’

‘Volgende week zaterdag, ik nodig ook de brandganzen uit, die zullen wel in de buurt zijn. Euras en Miauw komen ook. Ik wil ook Glittertje het rendier uitnodigen en al mijn vogelvrienden. Jullie moeten die dag vroeg wakker worden, iedereen moet bijtijds op het dak zijn, anders is het te druk voor die winkel.’

‘Goed, afgesproken! Ik zal het beneden iedereen zeggen. Laten we morgenochtend voor de zon opkomt eerst hier afspreken, dan gaan we eerst de boel verkennen,’ oppert Joost rat: ‘tot morgenochtend!’

Aartje rent gauw verder, hij wil eerst naar de vijver. In de vijver zwemmen eenden en ganzen. Zij hebben net iets te eten gehad, het is een gekwaak van jewelste. Aartje gaat dichtbij de vijver staan, hij roept de ganzen, maar zij horen hem niet.

Opeens vliegt Kees koolmees voorbij.

‘Hé Kees, kom eens! Heb jij zin om samen met Trees koolmees naar de Sinterklaasoptocht te kijken? Ik nodig een heleboel vrienden uit.’

‘Dat weet ik nog niet Aartje, wij zijn niet zo geïnteresseerd in die Klaas. Wij zijn meer geïnteresseerd in zonnepitten en vetbollen, winterzaadjes en pinda - netjes.

Als die’ uitgedeeld worden komen we graag.’
Aartje kijkt teleurgesteld als Kees wegvliegt.

Boven de vijver ziet hij meeuwen vliegen.
Vele lijken op elkaar en het kleine muisje kan zijn vrienden er niet tussen ontdekken.

'We gaan volgende week zaterdag vanaf het dak van de kledingwinkel naar een optocht kijken,' schreeuwt Aartje: 'komen jullie ook?'

De meeuwen hebben het te druk, zij zien het kleine muisje niet eens. Zij zien wel stukjes brood in de vijver drijven, daar vliegen zij met zijn allen op af.

De ganzen hebben Aartje nu wel gehoord en komen nu naar hem toe zwemmen.

'Hallo Aartje, we hebben jou bijna een jaar niet gezien, hoe gaat het ermee?'

'Goed, weten jullie of Glittertje nog in Blijddorp is?'

'Hoezo?' vragen de ganzen.

'Waarschijnlijk is hij bij de kerstman,' zucht Aartje: 'want het wordt december. Maar als hij daar nog is, wil ik hem zaterdagochtend uitnodigen voor een feestje op het dak van de kledingwinkel.'

'Wij weten niet of hij in de dierentuin is, wij zijn er niet langs gevlogen.'

Mogen wij ook naar dat feest komen?'

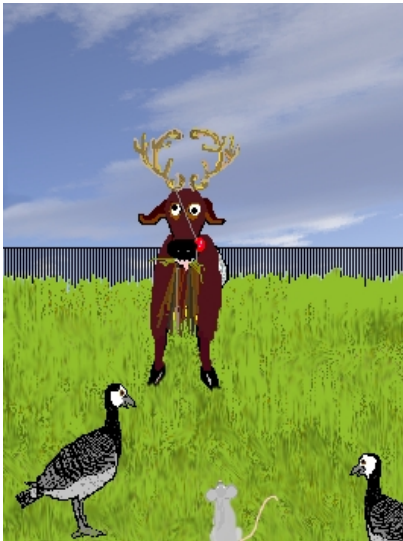

‘Natuurlijk mogen jullie komen, maar ik wilde eigenlijk vragen of jullie mij naar de dierentuin brengen.’

Vader brandgans is dol enthousiast hij gakt: ‘dat willen wij heus wel doen, wij vervelen ons toch hier. Het is weer eens leuk om naar Blijdorp te gaan. Klim op mijn rug Aartje, dan gaan wij er snel heen.’

Onderweg vragen de ganzen of Aartje dit jaar naar het verre Noorden reist. De Kerstman viert zijn verjaardag en zij willen de kerstman bezoeken. Aartje wil wel naar het verjaardagsfeest, maar hij kan niet tegen de Laplandse winter.

De ganzen gaan in duikvlucht naar omlaag en landen op het terrein waar zij Glittertje zien lopen.

Die komt blij op hen afrennen. ‘Hoi jongens, komen jullie mij halen? Ik heb mijn fietslamp al op.’ Aartje schateret het uit: ‘maar Glittertje, jij hebt jouw fietslamp verkeerd op. Hij moet op jouw neus!’ ‘Hij zit toch op mijn neus?’ giechelt Glitter terwijl hij een hap gras kauwt.

De ganzen lachen er ook om.

‘Jij kunt hem gewoon afdoen, het is nog geen kerstmis.’ lacht Aartje.

‘Wij willen graag dat je naar het winkelcentrum komt. Wij gaan allemaal vanaf het dak van de kledingwinkel naar de Sinterklaasoptocht kijken. We maken er een gezellig feestje van.’

‘Word ik dan gehaald of moet ik er zelf naartoe?’

‘Je kunt toch vliegen, over een aantal weken moet jij dat toch, want dan is het kerst.’

‘Jammer, ik dacht toch echt dat ik gehaald werd.

Ik weet nog niet of ik naar dat dakfeest kom want daar groeit immers geen gras en misschien komt de kerstman ondertussen. Ik verheug mij zo op kerstmis! Ik zie mezelf al vliegen voor de arrenslee van de kerstman.’

‘Dus je komt niet?’

‘Ik weet het nog niet, ik moet er nog over denken.’

Aartje en de ganzen nemen afscheid van Glittertje en vliegen weer terug naar het winkelcentrum.

Als zij daar zijn, landen zij op de stenen vijverrand.

‘Wij komen wel naar je feestje Aart, we maken er gewoon een gezellige dag van.’

Het muisje bedankt de ganzen en trippelt naar de dierenwinkel.

‘En? vraagt Miauw: ‘komen al jouw vriendjes?’

‘Ik weet niet wie er komt of wie er niet komt.

ik moet nu eerst eten en drinken regelen bij Karin.

We gaan een leuk feest vieren, daar hoort lekkers bij. Ik reken gewoon op iedereen.’

‘En wie brengt al dat lekkers naar boven?’

‘De sterkste en dat is Euras, ik ga nu naar Karin, dag Miauw.’

HOOFDSTUK 3 OP VERKENNING.

Vandaag gaat Aartje Langstaartje op verkenning, hij wacht bij de rioolput op Joost rat. Het is nog erg vroeg, de torenklok slaat zes keer.

Alle winkels zijn gesloten er loopt geen mens in het winkelcentrum.

Na een tijdje komt Joost aanhollen hij hijgt: 'sorry, ik moest even omlopen. Ik kan hier niet uit de put. Het spijt mij dat het zo laat is geworden. Stond je hier al lang op mij te wachten?'

Niet zo lang,' antwoordt

Aartje: 'laten we maar snel gaan voor er mensen door het winkelcentrum gaan lopen. Kijk, daar om de hoek, zie je daar die groene deur?'

'Ik zie hier meerdere groene deuren,' concludeert Joost: 'misschien is er een achterom. Van daar langs kunnen wij waarschijnlijk ongezien naar boven klimmen.'

De twee diertjes lopen om de rij winkels naar de achterkant van de gebouwen.

Aartje zit op zijn achterpootjes en kijkt omhoog. 'Dat dacht ik al, ik had al zo'n vermoeden dat de winkels als een blok tegen elkaar aanstaan. Er zit geen enkele ruimte tussen dan de minituintjes in het midden. Daarom gaan zij hier de winkels afbreken. Er worden hier nieuwe gebouwd met meer ruimte voor vrachtwagens.'

'Jij bent wel op de hoogte, van wie weet jij dat allemaal?' vraagt Joost rat.

'Van Karin, die kletst graag met mij.'

'Karin? Is dat een knappe muis?' vraagt Joost.

'Karin is een mens, zij is erg lief.'

'Als zij ook op het dak komt kijken, komen wij niet,' reageert Joost boos: 'mensen zijn gemeen voor rioolratten. Wij zijn bang voor mensen.'

'Karin komt niet,' sust Aartje: 'geen enkel mens komt op dat dak kijken. Alle mensen die in het winkelcentrum werken blijven gewoon in hun winkel.'

'Is er dan geen gevaar?' jammert de rat.

'Nee hoor, je hoeft je geen zorgen te maken,' zegt het muisje: 'ik stel voor om gewoon tegen de muur te lopen.'

'Ik wil eerst de boel verkennen, er moet een gemakkelijke manier zijn om boven te komen.

Wacht jij hier, ik hol even verder, ik loop iets harder. Ik ben zo terug.' Joost rent weg.

'Er is een lift, er is een lift!' schreeuwt hij van verre.

'Kom hierheen dan gaan wij op het dak kijken.'

Het kleine muisje rent op een holletje naar Joost die voor de liftdeur wacht.

De liftdeur staat open en Joost inspecteert de knoppen.

‘Effe klimmen,’ zegt hij en trippelt tegen de liftwand omhoog. Hij springt van de leuning naar de gele liftknop. ‘Plof,’ hij zit er bovenop.

‘Nou moet ik op een knop drukken, welke moet ik indrukken? Als ik deze nu eerst indruk?’

Terwijl hij op de gele knop zit probeert hij die in te drukken. Het lukt niet.

‘Wacht Aart, ik heb al een idee, ik spring op het bankje en van daar uit spring ik tegen de knop op. Hopelijk doet hij het dan.’

Zo gezegd zo gedaan. De rat springt met zijn volle gewicht tegen de gele liftknop aan.

‘Rrrrrringggg!’

Het muisje en de rat schrikken zo van de alarmbel, dat zij omhoog springen. Zij rennen in paniek de lift uit.

‘Je hebt gelijk Aart we klimmen gewoon tegen de muur op, dan zijn we sneller op het dak.’

‘Maar Euras dan?’ prakkiseert Aartje.

‘Die moet maar door de kledingwinkel naar boven komen. Hé, dat kunnen wij eigenlijk ook doen. Ja, dat lijkt me wel wat, dan hoeven wij niet te klimmen,’ lacht Joost rat en begint zijn pelsje te poetsen.

‘Je hebt nu geen tijd om je te wassen. Jij moet naar huis voor de eerste mensen hier komen.’

‘Je hebt gelijk, buiten is het te gevaarlijk voor een rat. Mensen zijn gemeen voor ons soort ratten.

Ik zal mijn familie en vrienden zeggen dat we aanstaande zaterdag door de kledingwinkel naar het dak lopen. Tot kijk Aart!’ Joost rent weg.

HOOFDSTUK 4. HET DAK OP.

Eindelijk is het zaterdagochtend, vandaag komt Sinterklaas naar het winkelcentrum.

Aartje heeft samen met Miauw en Tak naaktslak en Bokkie tor in het kleine tuintje geslapen.

Euras ligt als vanouds in de dierenwinkel. Hij kan pas naar het dak als de winkeldeur open gaat.

'Wij gaan vast op weg Aart, anders zijn we niet op tijd,' klaagt Tak.

'Waarom, we gaan toch door de kledingwinkel?

Ik bedenk wel iets om je boven te krijgen. Je moet niet kwaad op mij worden Tak, maar als jij nu op weg gaat ben jij er morgen nog niet. Ik zag in de winkel vogeldoosjes. Jij, Bokkie en Winnie spinnie moeten daar maar in en Euras moet jullie naar boven dragen.'

Tak kijkt dankbaar, hij is blij dat hij niet hoeft te kruipen.

Karin staat in het keukentje en draait de deur van het slot. 'Lekker geslapen beestjes?'

'Mag ik een vogeldoosje voor mijn vriendjes?' vraagt Aartje.

'Dat is goed Aartje, ik heb ook jullie snacks in gepakt, alles staat klaar.'

'Dan moeten we nu gaan, anders wordt het te druk in het winkelcentrum. Kom Euras, jij moet een boel dragen.'

Euras wil net opstaan als Karin zegt: 'wacht eens even, de kledingwinkel is nog niet open, ik breng jullie naar de lift. Dan draag ik jullie eten en drinken.' Aartje knikt ja, hij zegt niet dat hij bang is voor de lift.

Als iedereen buiten staat zegt Aartje: 'ik moet even langs de rioolput. Ik moet mijn rattenvriendjes waarschuwen dat de kledingwinkel nog dicht is.'

'Ratten? Jakkes!' Karin kijkt verschrikt naar het kleine muisje.

'Ze zijn heel aardig en zij doen je niets, alsjeblieft Karin ga niet weg.'

'Nou oké, ik zal niet kinderachtig doen.'

Ze lopen allemaal naar de rioolput.

Aartje roept: 'oehoe, zijn jullie al wakker? Vandaag is er een feest op het dak van de kledingwinkel.'

Meteen verschijnt er een rattenkop onder het putdeksel. Het is Joost.

'We komen zo, wij moeten even omlopen.'

'We wachten hier, we gaan met de lift,' zegt Aartje.

Als even later de ratten komen aanhollen zien zij plots dat Karin bij de put staat.

Zij willen zich meteen omdraaien als Euras blaft:

'niet bang zijn, zij brengt ons alleen naar het dak.

Zij doet jullie niets!'

De ratten komen langzaam schrikachtig dichterbij.

'Kom,' zegt Euras: 'trek je niets aan van Karin, zij is niet voor niets Aartjes vriendin.'

De hele groep loopt naar de lift.

Karin druk op een grijs knopje waar een D opstaat waarna de deur sluit. De lift gaat langzaam omhoog.

'Wij hebben op die gele gedrukt,' grinnikt Aartje zenuwachtig.

'Dat is de alarmbel. Als de lift vaststaat moet je daar op drukken. Als je dan even wacht hoor je een stem. Daarna komt iemand de liftdeur openmaken.

Je hoeft niet bang te zijn in deze lift. Ik heb op de D van dak gedrukt. Boven staat een kleine opbouw waar je uit kunt.'

De lift staat stil en de liftdeur schuift open.
Zij staan in een schemerig klein gangetje met een raampje en een grote groene deur.

‘Luisteren jullie eens,’ zegt Karin: ‘als jullie weer naar beneden willen, drukken jullie eerst op dit knopje, dan komt de lift. Als jullie in de lift staan drukken jullie op het onderste knopje. Dat is het knopje met de B G erop.

B G betekent begane grond, dan staan jullie weer buiten op de stoep. Ik zal de groene deur opendoen en jullie eten tegen het muurtje aanzetten.

Ik ga weer, zijn jullie voorzichtig? Euras let jij goed op Aartje? Veel plezier!’

Karin stapt de lift weer in.

‘Zij is erg aardig,’ piepen de ratten: ‘dat hadden wij niet verwacht.’

De dieren staan boven op het dak, zij kijken hun ogen uit, want van boven zie je meer.

Op dat moment land Glittertje op het dak.

‘Hallo iedereen, wat is het hier al een drukte, komen er nog meer vriendjes?’

‘Ik verwacht nog mijn vogelvriendjes,’ lacht Aartje blij: ‘willen jullie al wat eten of drinken?’

‘Wat zit er in die grote zak?’ vraagt Glittertje.

‘Even lezen... er staat paardensnacks op, proef eens?’

Glittertje neemt een grote hap paardensnacks.

‘Ha, ha,’ lacht hij: ‘ik ben geeneens een paard, tjonge wat is dit lekker! Dit is lekkerder dan gras.’

‘Er staat voor allemaal meer dan genoeg lekkers, daar heeft Karin voor gezorgd.

Alle dieren besnuffelen en proeven het lekkers.

HOOFDSTUK 5 AARTJE VALT.

Het is elf uur als de Sinterklaasoptocht in het winkelcentrum aankomt.

Beneden staan lange rijen kinderen met hun ouders, oma's, opa's en juffrouwen en meesters te wachten op de aankomst van Sinterklaas.

In de verte is al getrommel te horen van een muziekkorps.

Het getrommel zorgt ervoor dat de kinderen rumoeriger worden.

Op het dak is het ook rumoerig.

De vogels zijn er nu ook en alle dieren kijken gespannen in de richting van het geluid.

Daar is de eerste drumband al.

Het zijn allemaal zwarte Pieten.

Geen van hen strooit pepernoten, zij maken allemaal muziek.

'Zie ginds komt de stoomboot' klinkt het.

De meeste kinderen zingen spontaan mee.

Sinterklaas komt op een wit paard voorbij.

Aartje ziet het niet.

De ratten verdringen zich op de dakgoot om een glimpje van hem op te vangen.

'Ik wil ook wat zien,' moppert Aartje en probeert via Euras zijn kop naar beneden te kijken.

'Waar is hij? Waar is hij nou?' roept het kleine muisje.

'Kijk,' gillen de ratten: 'de zwarte Pieten strooien koek op de grond!'

'Waar ligt het dan?' blaft Euras en strekt zijn kop.

'Daar zo!' schreeuwen de ratten.

'Woef, woef, o nee, nee,' blaft Euras.

Aartje valt naar beneden. Behalve Euras, Aaf raaf en Kwibus mus hebben de andere dieren niets in de gaten. Zij kwebbelen enthousiast door elkaar over Sinterklaas en de koekjes.

Euras gaat staan en blaft: 'Aartje is naar beneden gevallen! Ik moet naar beneden om hem te zoeken. Ik ben bang dat de mensen op hem gaan staan.' Hij rent naar de lift en drukt op knop D. De lift daalt niet. 'Aaf,' blaft hij in paniek: 'zoek jij Aartje, jij bent snel beneden!'

Aaf fladdert tussen de mensenmenigte door op zoek naar haar vriendje. 'Ik zie hem niet!' schreeuwt zij naar boven: 'ik durf niet op de grond te zoeken, er lopen zoveel mensen!'

'Blijf zoeken, ik kom naar beneden!' blaft Euras terug. Hij loopt naar Miauw.

'Miauw welke knop moet ik indrukken?'

'Jij moet de onderste knop indrukken. Kom je wel terug? Ik kan die knop niet indrukken, ik ben niet sterk genoeg.'

Euras knikt ja en rent naar de lift.

'Pf, even kijken, o ja deze knop.'

Nu daalt de lift wel, beneden schuift de deur open.
Euras baant zich een weg tussen de mensenbenen.
Het is nog nooit zo druk geweest in het
winkelcentrum.

Na veel gedoe, geblaf en gegrom staat hij voor de
kledingwinkel.

Tussen de benen door tuurt hij over de grond.

Hier en daar ligt taai - taai of een pepernoot.

Gulzig slikt hij dat naar binnen.

Hij loopt aldoor rondjes voor de kledingwinkel maar
het muisje vindt hij niet.

Dan loopt hij verder en verder van de winkel
vandaan. Aartje moet toch ergens zijn?

Pas na uren durven de andere dieren weer naar
huis te gaan. Beneden is het niet meer druk, de
meeste mensen zijn naar huis.

Glittertje het kerstrendier is naar de dierentuin
teruggevlogen en de vogels zijn ook al weg.

Miauw staat rechtop in de lift en drukt op de
onderste knop.

De lift komt niet in beweging.

‘Je drukt te zacht, druk die knop wat dieper in!’

piepen de ratten. Miauw duwt harder, zo hard als zij
kan op de liftknop. Er gebeurt niets.

‘Nou wij zien het al,’ schreeuwen de ratten door
elkaar: ‘wij gaan langs de muur naar beneden.

Dan staan we meteen op de juiste plek.

Aju, bedankt voor deze fijne dag!’

Miauw staat op het dakgoot en kijkt de ratten na.

‘Nee Tak, dat durf ik niet. Ga jij samen met Bokkie
en Winnie op mijn rug zitten, dan gaan wij via de
trap door de kledingwinkel.’

HOOFDSTUK 6 PANIEK IN DE KLEDINGWINKEL.

Gelukkig is de trap naar de eerste verdieping pal naast de lift.

Miauw trippelt de trap af en krabbelt aan de achterdeur van de winkel.

‘Miauw, miauw, doe de deur open!’ roept zij.

Niemand hoort de poes, het is druk in de winkel.

Miauw blijft een poos achter de deur jammeren, helaas tevergeefs.

Zij huppelt de trap weer op en loopt langs de dakgoot. Zij is op zoek naar een manier om beneden te komen.

In de diepte is een uitbouw.

Zij wil net naar beneden springen, als Tak zegt dat hij bang is dat hij zal vallen.

‘Jij wilt wel naar beneden springen maar ik heb geen handjes om mij vast te houden,’ klaagt hij.

Er zit niets anders op dan de trap te nemen.

Miauw krabbelt weer aan de achterdeur en miauwt erbarmelijk.

Nu wordt hij wel gehoord.

De deur gaat open en Miauw holt ogenblikkelijk de winkel door opzoek naar de uitgang.

Er hangen overal kledingrekken, daarom ziet Miauw niet waarheen zij moet.

Er gillen vrouwen in de winkel: ‘daar loopt een kat! Pak hem!’ Zij rennen achter de poes aan.

Miauw rent in paniek de hele winkel door.

Uiteindelijk ziet zij tot haar opluchting een grote eikenhouten kledingkast en kruipt eronder.

Dan kijkt iemand onder de kast, het is een klein jongetje.

‘Wrieuw, wiew, mor, rrr, mor, wiew!’ bromt Miauw boos. Zij slaat haar poot uit en krabbelt het jongetje. Zij kruipt angstig tegen de muur.

Het jongetje huilt, zijn neus bloedt.

‘Waar zit dat rot beest?’ roept de moeder van het jongetje. Het jongetje wijst naar de kast. Nu tast de moeder onder de kast. Ook zij wordt gekrabbeld.

‘Jij maakt het alleen maar erger,’ jammert Tak naaktslak bang: ‘als iemand jou hieronder vandaan trekt, vallen wij van jouw rug.’

‘Waar zit hij?’ horen de dieren ineens: ‘pst, pst kom dan poesje? Lief poesje!’

Er staan voeten voor de kast, het lijken de voeten van Karin.

Miauw komt langzaam onder de kast vandaan.

Dan ontdekt Miauw dat het een andere vrouw is.

Twee handen grijpen naar de poes.

Maar miauw rent meteen onder een kledingrek.

Als zij daar ontdekt wordt, rent zij weer een andere kant op.

Niemand durft de poes op te pakken, iedereen is bang gekrabbeld te worden.

‘We moeten hem naar beneden jagen, dan rent hij wel de winkel uit!’ roept iemand.

Nu rent iedereen achter Miauw aan, net zolang totdat hij voor de trap staat die naar de benedenverdieping leidt.

Miauw rent paniekerig naar beneden maar vindt de buitendeur niet.

Luid mauwend rent zij tussen de kledingrekken heen en weer. ‘Kst, kst!’ sissen de mensen.

Miauw wordt almaar banger, als zij voeten ziet krabbelt zij meteen.

Een meisje rent naar de buitendeur en zet die open.
De deur wil sluiten, dus schuift zij er iets tussen
zodat die open blijft staan.
Dan rent zij krijsend naar Miauw.
Als de poes ziet dat zij naar buiten kan, rent zij de
winkel uit.

Aan één stuk door rent zij naar de dierenwinkel en
holt meteen door naar het keukentje de minituin in.
'Poe, poe,' zucht Miauw: 'kom maar van mijn rug af.'
Zij begint wild haar rug te schudden.
De drie kleine diertjes vallen van haar rug af en
belanden in een bloempot.
Zij zijn heel stil, zij zijn stil van de schrik.
Zij willen voorlopig niet meer uit het minituintje, ook
niet als er ergens een leuk feestje is.
Miauw loopt naar het kooitje van Aartje.
'Waar is hij?' denkt zij en loopt naar de
hondenmand.
Euras ligt er niet in en buiten is hij ook niet.
Dan loopt zij naar Karin.
'Waar is Aartje en waar is Euras?' vraagt Miauw aan
Karin.
Karin hoort haar poes hard miauwen.
'Wat is er?'
Zij tilt Miauw op en kriebelt haar achter haar oren.
Miauw snort tevreden.
Er komt een klant binnen en Miauw wordt op de
grond gezet.
Dan loopt zij naar buiten en gaat op de vensterbank
liggen.
'Waar is Aartje en waar is Euras,' denkt zij nog en
valt meteen inslaap.

HOOFDSTUK 7 WAAR AARTJE TERECHT KWAM.

Er zit een muis op uw muts, roepen kinderen naar zwarte Piet.

Hij hoort niet wat de kinderen zeggen en vraagt:
'willen jullie soms pepernootjes of een
taai - taai-popje?'

Hij komt naar hen toe en geeft hen lekkers uit de jute zak die hij meedraagt.

'Daar zit een muisje op uw hoedje,' zegt een ander meisje.

'Ha, ha, ja hoor! Ik heb het druk, andere kinderen willen ook snoepjes, dag!' roept Piet en dreunt weg.

'Heb jij wel eens van een muizenpiet gehoord? Misschien heeft hij chocolademuizen in die zak, die vind ik veel lekkerder.'

'Muizenpiet, muizenpiet!' roepen de kinderen, maar de muizenpiet is al verdwenen.

Muizenpiet loopt een winkel binnen en strooit pepernoten in alle hoeken.

Er wordt gegrabbeld en gegraaid.

Zo gaat hij verder totdat hij geen snoepgoed meer over heeft.

Hij staat met zijn handen in zijn zij en kijkt naar een grote zwarte hond tussen de menigte.

‘Mm, grinnikt hij: ‘die hond eet ook zijn buikje rond.’

Euras is misselijk van al het snoepen.

‘Aartje zal wel thuis zijn,’ denkt hij: ‘ik ga ook naar huis dan kan ik mijn mand in.’

Dan denkt hij ineens aan Miauw.

‘O, die arme poes zit nog op het dak, ik ben haar helemaal vergeten.

Euras rent naar de lift.

De lift staat vol dozen, Euras kan er niet bij.

Hij rent naar de kledingwinkel, als de deur opengaat rent hij snel naar binnen.

Hij holt de trap op en staat even later voor de achterdeur. Hij duwt die open en holt weer een trap op. Nu staat hij op het dak vlak bij de lift.

Hij kijkt verbaasd in het rond.

Miauw is nergens te zien en de anderen ook niet.

Dan rent hij de trap af en wil de deur weer door.

Die is blijkt afgesloten.

Weer rent hij naar het dak om de op de liftknop te drukken.

Hij wacht en wacht, de lift komt niet.

Euras valt in slaap voor de liftdeur.

Midden in de nacht schrikt hij wakker. Waar is hij?

Wat voor een raar geluid hoort hij daar.

Hij kijkt achter zich. Daar staat een man.

Euras broemt gevaarlijk ‘ben jij soms een dief?’

‘Stil maar, zoet maar,’ sust de man: ‘zie jij niet wat ik ben? Ik ben een zwarte Piet en jij bent hier de waakhond.’

‘Niks hoor, ik ben geen waakhond, ik ben Euras,’
gromt Euras nog steeds: ‘wat ben jij van plan?’
De hond denkt dat zwarte Piet een inbreker is.
Als Piet op het liftknopje drukt, blaft Euras heel
gemeen en laat zijn tanden zien.
Dan staat er nog iemand op het dak, hij zit op een
paard dat hij niet onder controle heeft.
Het paard begint de zak paardensnacks leeg te
schrokken.
De man tuimelt van zijn rug af.

‘Ik kan er niet door, Sint. Er zit een gevaarlijke
waakhond voor de liftdeur.’
‘Mm, ja hij lijkt gevaarlijk, maar is hij dat ook?’
Sint loopt naar zijn paard en haalt een zaklantaarn
uit zijn tas. Hij schijnt ermee in het rond.
Eindelijk ziet Euras dat het bekenden zijn, het zijn
mensen uit de optocht. Euras kwispelt en laat zich
door Sinterklaas aaien.
‘Heb jij geen mandje? Of hebben zij jou per ongeluk
buitengesloten? Arme hond.’
Sinterklaas wijst naar de trap.
‘Misschien is de lift kapot of staat hij vast. Hier heb
je de winkelsleutel, doe snel wat lekkers in de
schoenen en kom dan terug. Deze hond moet van
het dak. Het is hier veel te gevaarlijk voor dat dier.’
Piet rent naar beneden en komt even later weer
boven.
‘Help mij Piet, die hond moet op het paard getild
worden. Ik neem hem vanavond mee naar mijn
logeeradres, dan kan hij morgen terug.’

Het paard springt van het dak op een uitbouw en
springt daarna op de grond. Euras wordt goed
vastgehouden terwijl Sint naar huis galoppeert.

Euras krijgt een warm dekbed waar hij op mag slapen en een kom water.
'Morgenochtend krijg je voer. Het is nu te laat om te eten. Dat is niet goed voor je. Slaap lekker, morgen laat ik je naar huis brengen.'
De sint doet de kamerdeur dicht.
Euras is blij dat hij binnen ligt.
Dan gaat Sinterklaas naar zijn eigen kamer.
In zijn kamer staat een doos op zijn kop, er zit een gaatje in en er ligt een briefje bovenop waarop

staat: 'verrassing'. De Sint gaat bij de doos liggen en kijkt door het gaatje.
'Ha, ha, ha, er zit een veldmuis in. Wat moet ik daarmee? Wie heeft dit verzonnen, wat een grap, ha, ha!'
Aartje schrikt wakker door het lachen van Sint Nicolaas, hij komt de doos uit.
'Hallo Sinterklaas woont u hier?'
'Ha, ha een sprekende muis, wat gezellig.
Dus jij bent mijn verrassing?'

Aartje vertelt over de val van het dak en dat hij gelukkig in de muts van zwarte Piet is terecht gekomen.

Hij vertelt ook dat hij in de dierenwinkel woont en dat hij lieve vriendjes heeft.

Sinterklaas luistert aandachtig.

Als het muisje alles heeft verteld, praat Sinterklaas over deze bijzondere dag. Hij eindigt: 'ja, toen moesten wij de laatste schoenen vullen. Je raad nooit wat er op dat dak zat.'

'Mag ik raden Sint? Was het een rendier?'

De sint schudt nee.

'Waren het ratten of een poes?'

'Nee, je raad het nooit,' lacht Sinterklaas.

'Waren het ganzen of een hond?'

'Ja, het was een hond, een grote zwarte rottweiler.

Het is een aardig dier al wilde hij Piet wel graag bijten, geloof ik.'

'Was die winkel een kledingzaak?'

'Ja kleine muis, hoe weet jij dat allemaal.

Jij bent wel een wonderbaarlijk klein muisje.'

'Die hond heet Euras, hij woont ook in de dierenwinkel.'

'Wat deed hij dan daar op het dak?'

'Wij keken naar de optocht, we hadden daar een feestje.'

'Maar muis, dat is veel te gevaarlijk, dat moet jij nooit meer doen! Ik zal Euras halen.' zegt de Sint en loopt de slaapkamer uit.

Even later komt Euras kwispelend binnen, wat is hij blij Aartje te zien, ook hij hoort het verhaal.

'We worden morgen door zwarte Piet thuisgebracht,' lacht Euras. 'Gelukkig,' lacht Aartje.

EINDE.